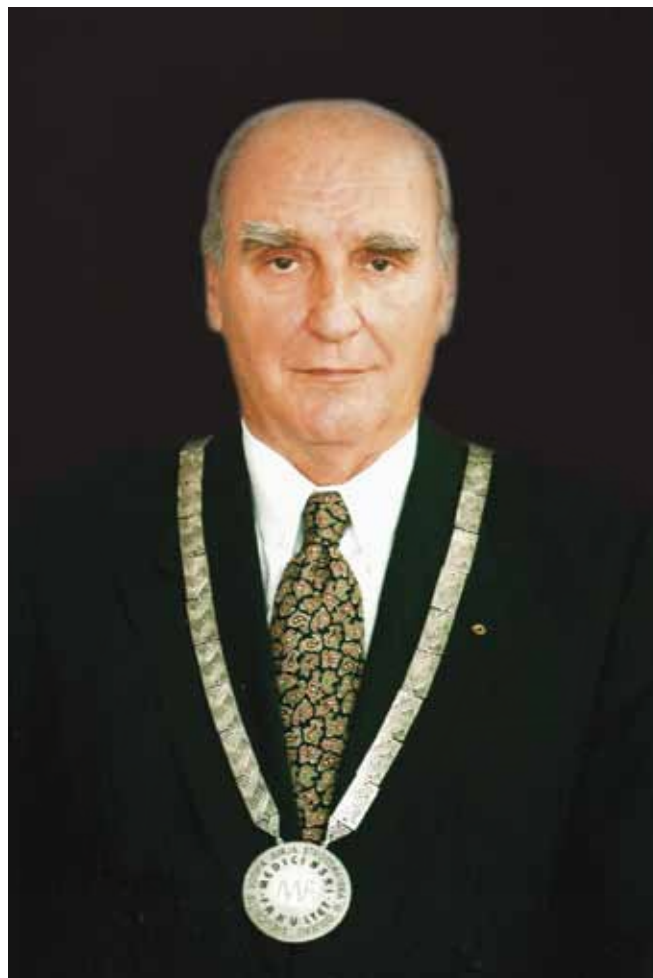

1.2

DEKANI

**PROF. DR. SC. ANTUN TUCAK, DOPISNI ČLAN HAZU
(1998 – 2003)**

Prof. dr. sc. Antun Tucak rođen je 10. srpnja 1934. godine u Sovićima u Bosni i Hercegovini. Gimnaziju je završio u Osijeku, a diplomirao je 1963. na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. 1971. položio je specijalistički ispit iz urologije. Akademski stupanj doktora znanosti stekao je 1979. na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu radom na temu „Usporedna klinička i histološka istraživanja pijelo-ureteralnog segmenta kod hidronefroze“ pod mentorstvom prof. dr. sc. Ruđera Novaka.

U zvanje docenta izabran je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu 1984. godine, 1989. godine u zvanje izvanrednog profesora, u zvanje redovitog profesora izabran je 1999. godine, a za redovitog profesora u trajnom zvanju izabran je na Medicinskom fakultetu Osijek 2004. godine. Počasno znanstveno-nastavno zvanje professor emeritus prof. dr. sc. Antunu Tucaku Senat je dodijelio 14. veljače 2005. godine. 2014. godine izabran je za dopisnog člana Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti i redoviti je član Hrvatske akademije medicinskih znanosti. Kliniku za urologiju Kliničke

bolnice Osijek osniva 1992. i postaje njezin prvi predstojnik i osnivač i voditelj Referentnog centra Ministarstva zdravstva iz područja urolitijaze (1996 – 2004). Utemeljitelj je i dugogodišnji voditelj Znanstvene jedinice za kliničko-medicinska istraživanja Kliničke bolnice Osijek (1980 – 2004) te osnivač i prvi dekan Medicinskog fakulteta u Osijeku (1998 – 2003). Osnivač je i voditelj Znanstvenog poslijediplomskog studija iz područja biomedicine i zdravstva Medicinskog fakulteta Osijek. Njegovo kliničko i eksperimentalno istraživanje obuhvaća područja urolitijaze, rekonstrukcijske urologije, urološke onkologije, povijesti medicine i medicinske etike. Kao nastavnik Medicinskog fakulteta u Zagrebu i u Osijeku, kao predstojnik Klinike za urologiju i voditelj Znanstvene jedinice za kliničko-medicinska istraživanja Kliničke bolnice Osijek istaknuo se svojim znanstvenim, pedagoškim, stručnim i organizacijskim radom. Bio je gostujući profesor na brojnim medicinskim fakultetima u svijetu i u Hrvatskoj. Pokretač je i glavni urednik znanstveno-stručnog časopisa Medicinski vjesnik (1982 – 2012). od 1991. – 2000. godine predsjednik je Stručnog vijeća KB-a Osijek, a posebice je pridonio osnivanju Kliničke bolnice Osijek 1992. godine. Osnivač je i od 2005. do 2012. godine predsjednik Upravnog vijeća Veleučilišta „Lavoslav Ružička“ u Vukovaru. Od 2010. do danas predstojnik je Zavoda za mineralni metabolizam osječkog Medicinskog fakulteta. Od 2011. do 2021. upravitelj je Zavoda za znanstveni i umjetnički rad HAZU-a u Osijeku. Hrvatski je branitelj iz Domovinskog rata i član Kriznog stožera Ministarstva zdravstva od 1990. – 1996. godine. Objavio je ukupno 221 rad, od toga 134 znanstvena, od čega je 41 rad indeksiran u Current Contentsu, SCI-u i Indexu Medicusu, i 87 sažetaka na međunarodnim i domaćim kongresima. Prvi je u Hrvatskoj razvio nove metode liječenja mokraćnih kamenaca – operativne, endoskopske i ESWL metode liječenja, kojima je u posljednjih 35 godina liječeno više od 20000 bolesnika. Posebnu pozornost pridao je rekonstrukcijskoj urološkoj kirurgiji, uvodeći nove metode operacija P-U segmenta i Kock-pouch tehnike u zamjeni mokraćnog mjehura, i istraživanju ratnih ozljeda urogenitalnoga sustava. Autor je deset knjiga i udžbenika s tih područja. Od 1980. do 2012. godine voditelj je projekta „Multicentrični program istraživanja urolitijaze u RH“, te više međunarodnih projekata. Na temelju intenzivne suradnje s poznatim znanstvenicima u zemlji i inozemstvu ostvario je niz stipendija za dugoročno usavršavanje svojih mladih suradnika u vrhunskim svjetskim klinikama i laboratorijima. Tijekom dugogodišnjega rada i sam se znanstveno i stručno usavršavao u poznatim urološkim

klinikama u Poljskoj, Njemačkoj, Danskoj, Engleskoj i u Australiji. Bio je voditelj šesnaest diplomskih radova, sedam magistarskih radova i mentor i komentor na četrnaest doktorskih radova. 1988. godine osnovao je Centar za urolitijazu, gdje su izvedena, prvi put u Hrvatskoj, liječenja mokraćnih puteva ESWL metodom. Osposobio je Kliniku za kirurške zahvate koji se izvode samo u najvećim svjetskim središtima (rekonstrukcijski urološki zahvati kod idiopatske hidronefroze), Kock-pouch tehnike u zamjeni mokraćnog mjehura te radikalnu kirurgiju u liječenju karcinoma prostate. 1996. godine osnovao je Referentni centar Ministarstva zdravstva RH iz područja urolitijaze. Uveo je znanstveni duh, dobru organizaciju i marljivost i predan rad, dajući svima najbolji primjer učinivši Kliniku za urologiju jednom od vodećih u ovome dijelu Europe. Na Medicinskom fakultetu osniva katedre za urologiju, ratnu medicinu i uvod u znanstveni rad. U razdoblju njegova vodstva Znanstvena jedinica i Medicinski fakultet provodili su 98 znanstvenih projekata u kojima je sudjelovalo više od 70 znanstvenih novaka, od kojih je većina nastavila raditi u Hrvatskoj, ali i u znanstvenim institucijama Europe i Amerike. Organizirao je deset međunarodnih znanstveno-stručnih skupova koji su u Osijeku održani od 1985. – 2004. godine, a među najvećima su „Osječki urološki dani“ i „Sabor svjetskog zbora hrvatskih liječnika“, a uz to je organizirao šezdeset znanstveno-stručnih skupova iz područja urologije, sportske medicine i drugih. Tijekom dugogodišnje službe obnašao je mnoge funkcije u znanosti: predsjednik Skupštine Sveučilišta u Osijeku (1993 – 1995), predsjednik Stručnog vijeća KB-a Osijek (1991 – 2000), član Odbora za dodjelu Republičke nagrade Ruđer Bošković (1993 – 1996), član Matičnog povjerenstva za područje biomedicine i zdravstva (1993 – 2003), član Odbora za dodjelu državnih nagrada za znanost (2003 – 2012). Bio je glavni organizator i predsjedatelj Organizacijskog odbora za izgradnju Rondela učenika Gimnazija u Osijeku u Perivoju hrvatskih velikana te postavljanja bista biskupa Josipa Jurja Strossmayera, nobelovaca Lavoslava Ružičke i Vladimira Preloga prigodom njihovih obljetnica (2006.) i Mije Kišpatića (2018.), Rondela nobelovcu Lavoslavu Ružički u Vukovaru (2009.), Spomen-ploče Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti učenicima i nastavnicima gimnazija u Osijeku u III. gimnaziji u Osijeku. Od 1986. godine bio je predsjednik Inicijativnog odbora za izgradnju Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Osijeku. Prvu fazu gradnje završio je 1990., a drugu fazu i osnivanje Medicinskog fakulteta 1998. Njegovom zaslugom stvoreni su materijalni preduvjeti za rad Fakulteta – dovršenjem

zgrade Fakulteta, a sam Fakultet u relativno kratkom vremenu opremljen je prijeko potrebnom suvremenom opremom za početak rada. Istovremeno je stvorio kadrovske uvjete koji su omogućili samostalan rad Fakulteta. Započeo je i izgradnju vivarija, čime su stvoreni uvjeti za otvaranje znanstvenog poslijediplomskog studija u području biomedicine i zdravstva.

Dobitnik je niza nagrada i priznanja: Republičke zajednice za znanstveni rad Hrvatske 1986., Plaketa i diploma za doprinos znanstvenom radu Hrvatske akademije medicinskih znanosti 1987., Republička nagrada športa „Franjo Bučar“ (1994.), Nagrada „Ladislav Rakovac“ (1997.), Pečat Grada Osijeka za unapređenje medicinskih znanosti (1998.), Diploma Skupštine Hrvatskog liječničkog zbora (1999.), Nagrada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti za područje medicinskih znanosti 2000. godine. Primio je Nagradu Osječko-baranjske županije u znak priznanja za životno djelo u području znanosti (2005.), Nagrada Začasni član HLZ-a za dugogodišnje usavršavanje medicinske znanosti i struke te unapređenja zdravlja naroda i djelatnost u radu Zbora (2008.), Nagrada „Gorjanović-Kramberger“ Hrvatskog antropološkog društva (2013.), Red Zlatnog Zmaja kao najviše odlikovanje Družbe „Braća hrvatskog zmaja“ (2022.). 1996. godine odlikovan je spomenicom Domovinskog rata 1990. - 1992. Odlikovan je Redom Danice Hrvatske s likom Katarine Zrinski (1997.) te Odlikovanjem Reda Hrvatskog trolista 1999. godine. U mirovinu odlazi 1. listopada 2004. godine. I dalje je predstojnik Zavoda za mineralni metabolizam Medicinskog fakulteta Osijek, predsjednik je Podružnice Hrvatske akademije medicinskih znanosti i pročelnik Zmajskog stola u Osijeku Družbe „Braća hrvatskog zmaja“.

IZV. PROF. DR. SC. KREŠIMIR GLAVINA (2003 – 2005)

Izv. prof. prim. dr. sc. Krešimir Glavina, dr. med., specijalist-radiolog, rođen je 1. 1. 1940. godine u Subotici, gdje je završio osnovno i gimnazijsko školovanje te položio ispit zrelosti (veliku maturu) 1958. godine. Upisao je Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu na kojemu je diplomirao 13. 4. 1964. godine. Obavezni liječnički staž obavio je u Općoj bolnici u Subotici tijekom 1964/65. godine. Stručni ispit položio je 1969. godine. Specijalizaciju iz radiologije obavio je na Zavodu za radiologiju Kliničke bolnice „Dr. Mladen Stojanović“ u Zagrebu od 1969. do 1972. godine. Specijalistički ispit iz radiologije položio je 12. 4. 1972. godine. Kao specijalist radiologije radio je u Općoj bolnici u

Subotici (1972 - 1973) i u Službi za radiologiju Opće bolnice Našice (1973 – 1978), gdje je bio i rukovoditelj Službe za radiologiju i ravnatelj Opće bolnice Našice (1974 – 1978). Kao specijalist radiologije radio je na Odjelu za radiodijagnostiku Opće bolnice Osijek (1978 – 1987), i kao rukovoditelj istog Odjela 1987. – 1991. godine. Obavljao je dužnost ravnatelja Opće bolnice Osijek (1991 – 1992) i dužnost ravnatelja Kliničke bolnice Osijek (1992 – 2000). Naziv primarius priznat mu je od Republičkog komiteta za zdravstvenu i socijalnu zaštitu SR Hrvatske (1990). Stručno se usavršavao u Parizu (1986, 1988), Erlangenu (1987) i Dresdenu (1989). Završio je Poslijediplomski studij iz radiologije na Medicinskom fakultetu u Zagrebu (1980 – 1981). Obranom magistarskog rada postigao je naziv magistra medicinskih znanosti na Medicinskom fakultetu u Zagrebu (1986). Obranom doktorskog rada postigao je akademski naziv doktora medicinskih znanosti na Medicinskom fakultetu u Zagrebu (1998). Izabran je za znanstvenog asistenta na Katedri za radiologiju i opću kliničku onkologiju Medicinskog fakulteta u Zagrebu za Studij medicine u

Osijeku (1992). U znanstveno-nastavno zvanje docenta u kumulativnom radnom odnosu izabran je na Medicinskom fakultetu u Osijeku na Katedri za radiologiju za predmet Radiologija (27. 12. 1998.). U znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora u kumulativnom radnom odnosu izabran je na Medicinskom fakultetu u Osijeku, na Katedri za radiologiju za predmet Radiologija (28. 1. 2002). Dužnost dekana Medicinskog fakulteta Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku vršio je od 2003. do 2005. godine.

PROF. DR. SC. PAVO FILAKOVIĆ (2005 – 2009)

Prof. dr. sc. Pavo Filaković rođen je 21. veljače 1949. Studij medicine završio je 1973. godine na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Specijalizirao je psihijatriju u KBC-u Osijek i KBC-u „Rebro“ u Zagrebu od 1978. do 1982. godine. Poslijediplomski studij iz socijalne psihijatrije završio je 1983. godine. Bio je uposlen u KBC-u Osijek od 1978. do 2013. godine kao specijalist psihijatar i predstojnik Klinike za psihijatriju od 2003. do 2013. Stalni je sudski vještak za psihijatriju od 1992. godine. Bio je dekan Medicinskog fakulteta Osijek od 2005. do 2009. godine, a od 2009. godine bio je zaposlen kao prodekan za odnose s nastavnim bazama i predsjednik katedre za psihijatriju i psihološku medicinu.

Magistrirao je 1987. godine na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu s temom "Utjecaj psihofarmaka na krvni tlak". Doktorirao je 1995. godine na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu s temom "Hipotalamično-hipofizno-tireoidna os i depresije". Napisao je 90 stručnih i znanstvenih radova iz područja psihijatrije: 21 indeksiran u CC, devet indeksirano u SCI-E, trideset indeksirano u drugim međunarodnim indeksima. Napisao je petnaest poglavlja u stručnim i znanstvenim knjigama. Urednik je udžbenika „Psihijatrija“ (Medicinski fakultet Osijek, 2014.). Sudjelovao je u više znanstveno-istraživačkih i stručnih projekata i bio je voditelj projekta: „Mehanizam nastanka metaboličkog sindroma induciran antipsihoticima“ pod pokroviteljstvom MZOŠ-a od 2007. do 2012. godine. Sudjelovao je kao glavni istraživač i istraživač, u većem broju (oko 15) stručnih farmakoloških istraživanja lijekova. Kao nastavnik je na Medicinskom fakultetu u Osijeku u funkciji asistenta od 1989. do 2000. godine, docent od 2000. do 2004. godine, izvanredni profesor od 2004. do 2008. godine, redoviti profesor od 2008. do 2013. godine i redoviti profesor u trajnom zvanju od 2013. godine. Bio je

predsjednik Katedre za psihijatriju i psihološku medicinu od 2002. godine.

Funkcije i članstva: Bio je član uredničkog odbora časopisa „Medicinski vjesnik“ Znanstvene jedinice KBC-a Osijek, član Suda časti podružnice HLZ-a u Osijeku, član Upravnog odbora Hrvatskog društva za kliničku psihijatriju, član Povjerenstva za liječničku etiku i deontologiju HLZ-a i član Povjerenstva za psihijatriju Ministarstva zdravlja.

Član je bio društava Hrvatskog liječničkog zbora, Hrvatskog psihijatrijskog društva, suradni član Hrvatske akademije medicinskih znanosti (od 1997.), Hrvatske liječničke komore i Hrvatskog društva za forenzičku psihijatriju.

Recenzirao je više stručnih i znanstvenih knjiga i tekstove za časopise: Liječnički vjesnik, Collegium Antropologicum i Psychiatria Danubina. Također je recenzirao studijske programe za Ministarstvo znanosti obrazovanja i športa, kao i prijedloge za osnutak referentnih centara za Ministarstvo zdravlja.

Nagrade i priznanja: Spomenica Domovinskog rata 1994., Povelja Hrvatskog liječničkog zbora 2005., i nagrada

Hrvatskog liječničkog zbora „Ladislav Rakovac“ 2009. godine.

Preminuo je 29. prosinca 2020. godine.

PROF. DR. SC. PRIM. ALEKSANDAR VČEV (2009 – 2017)

Prof. dr. sc. prim. Aleksandar Včev, dr. med., rodio se 27. prosinca 1960. godine u Orahovici, gdje je i završio srednju školu. 1985. godine diplomirao je na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (dislocirani Studij medicine u Osijeku). Tijekom 1985. i 1986. godine obavio je pripravnički staž u medicinskim centrima u Osijeku i Zadru. 1987. godine završio je poslijediplomski studij iz kliničke patofiziologije na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci, a 1989. godine obranio magistarski rad pod naslovom „Utjecaj ekstrahepatalne kolestaze na vrijednosti serumskih proteina“. 1990. godine izabran je za znanstvenoga asistenta na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od 1986. do 1989. godine zaposlen je na Katedri za patofiziologiju Medicinskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu za potrebe Studija medicine u Osijeku. Od 1989. godine zaposlen je na Klinici za unutarnje bolesti Kliničke bolnice Osijek. Tijekom Domovinskoga rata radio je na istom tom radnom mjestu u okviru radne obveze. Specijalistički ispit iz interne medicine položio je 1993. godine. 1994. godine na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci obranio je doktorsku disertaciju pod naslovom „Biokemijske i patomorfološke promjene u jetri i bubrezima pri opstrukcijskom ikterusu u štakora“. 1995. godine završio je poslijediplomski studij iz gastroenterologije i hepatologije na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. 1996. godine izabran je za višeg asistenta na Katedri za internu medicinu Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, za potrebe studija medicine u Osijeku. 1999. godine izabran je u znanstveno-nastavno zvanje docenta na Katedri za internu medicinu Medicinskog fakulteta Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku. Od 2001. do 2003. godine te u 2005. godini bio je ravnatelj Kliničke bolnice Osijek, od 2002. do 2017. bio je predstojnik Klinike za unutarnje bolesti KBC-a Osijek. 2003. godine izabran je u znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora na Katedri za internu medicinu Medicinskog fakulteta Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku, 2006. za redovitog profesora, a 2011. za redovitog profesora u trajnom zvanju. Tijekom 2003. bio je v. d. pročelnika Katedre za internu medicinu Medicinskog fakulteta u Osijeku, a 2004. godine izabran je za njezinog predsjednika. 2005. godine izabran je za prodekana za nastavu i

odnose sa studentima Medicinskog fakulteta Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku. Dužnost dekana Medicinskog fakulteta u Osijeku vršio je od 2009. do 2017. godine. Usavršavao se u Ljubljani, Amsterdamu i u Bruxellesu. Kao istraživač sudjelovao je i sudjeluje u šest znanstvenih projekata, a kao konzultant u jednom znanstvenom projektu Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske. Bio je i voditelj međunarodnoga (Hrvatska – Mađarska) IPA projekta "Health management". Objavio je ukupno 344 radova, a od toga 66 radova u časopisima koji se indeksiraju u Current Contentsu. Autor je ili suautor nekoliko sveučilišnih udžbenika i knjiga. Pokretač je nekoliko studija: 2010. Sveučilišni preddiplomski i diplomski studij Sestrinstva (prvi takve vrste u Hrvatskoj), od akademske godine 2010./2011. godine Sveučilišni preddiplomski studij medicinsko-laboratorijske dijagnostike i Sveučilišni diplomski studij medicinsko-laboratorijske dijagnostike, također prvi studiji svoje vrste u Republici Hrvatskoj; 2015./2016. Sveučilišni preddiplomski studij fizioterapije i Sveučilišni preddiplomski studij dentalne higijene; 2016./2017. Sveučilišni integrirani preddiplomski i

diplomski studij dentalne medicine; 2017./2018. Sveučilišni diplomski studij fizioterapije. Bio je mentor na pedeset završnih radova na studiju sestrinstva i na dva diplomatska rada na studiju medicine, tri magistarska rada i osam doktorskih disertacija. Od 2012. godine je predsjednik Gradskog društva Crvenog križa Osijek. Od 2014. godine redoviti je član Akademije medicinskih znanosti Hrvatske, a od 2017. godine redoviti je član Europske akademije znanosti i umjetnosti. Član je i Hrvatskog liječničkog zbora, Hrvatskog internističkog društva, Hrvatskog društva za integrativnu medicinu, Hrvatskog gastroenterološkog društva, Europskog društva za integrativnu medicinu, Svjetskog udruženja gastroenterologa, Hrvatske liječničke komore i Udruge hrvatskih liječnika dragovoljaca 1990. - 1991.

Nagrade i priznanja: 2007. Priznanje Gradske lige protiv raka Osijek; 2009. Povelja Hrvatskog liječničkog zbora; 2010. Povelja Crvenog križa grada Osijeka; 2011. Plaketa grada Pregrade; 2015. Plaketa i velika medalja Sveučilišta u Zadru; 2016. godine dobio godišnju nagradu za područje visokog obrazovanja Brodsko-posavske županije; 2016. Grb Grada Osijeka za doprinos u području medicinske znanosti; 2017. Zlatna plaketa Grada Orahovice; 2018. Plaketa povodom 20. godišnjice Medicinskog fakulteta Osijek, za izniman doprinos razvoju Medicinskog fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku.

PROF. DR. SC. JURE MIRAT, F. E. S. C. (2017 – 2021)

Jure Mirat rođen je u Trogiru 29. siječnja 1958. godine. Studij medicine upisao je na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Bologni (Italija), gdje je i diplomirao 25. srpnja 1984. godine. Jednogodišnji pripravnički staž završio je u Domu zdravlja Trogir tijekom 1986. godine i nakon toga položio državni ispit. Specijalistički staž iz interne medicine obavio je od 1987. do 1999. godine u Češkoj Republici i u Pragu položio specijalistički ispit iz interne medicine 1989. godine. Nakon razlikovnog staža obavljenog u Kliničkoj bolnici Sestre milosrdnice, Općoj bolnici Sveti Duh i KBC-u Rebro, polaže specijalistički ispit iz Interne medicine 27. rujna 1991. u Zagrebu. Poslijediplomski studij iz područja kardiovaskularnih bolesti obavio je od 1994. - 1996. godine na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Godine 1998. stekao je naslov magistra medicinskih znanosti, a 2003. godine naslov doktora medicinskih znanosti. Habilitacijsko predavanje održao je na Medicinskom

fakultetu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku 21. prosinca 2003. te je izabran u znanstveno-nastavno zvanje docenta na Katedri za internu medicinu, a 2008. godine postao je izvanredni profesor. Od 1991. do 1997. godine radio je na Odjelu za kardiovaskularne bolesti OB-a Sveti Duh, a od 1997. do 2003. u KB-u Dubrava, gdje je od 1999. godine obnašao funkciju voditelja invazivnog kardiološkog laboratorija, a od 2003. voditelja Odjela za elektrostimulaciju i elektrofiziologiju srca. Od 2003. radi u KB-u Sveti Duh, gdje od 2003. do 2011. godine obnaša dužnost pročelnika Zavoda za kardiovaskularne bolesti. Sudjelovao je na brojnim domaćim međunarodnim skupovima kao aktivni i pasivni sudionik, a i sam je bio voditelj i organizator nekoliko skupova iz područja kardiologije. Aktivan je član hrvatskog i europskog kardiološkog društva s diplomom europskog kardiologa i F.E.S.C. (*Fellow European Society of Cardiology*) i F.E.S.A. (*Fellow European Society of Atherosclerosis*).

Usavršavao se u intervencijskoj kardiologiji 1998. i 2004. na Institutu Kliničke i eksperimentalne medicine u Pragu, pod ravnanjem prof. Michaela Želiska, zatim 1998. i 1999.

u Universitäts Spital u Zürichu, pod ravnanjem prof. F. Wolfganga Amanna, te 2002. godine u Klinici Bichat u Parizu. Sudjelovao je na brojnim internacionalnim tečajevima, skupovima, simpozijim i kongresima, kao aktivni sudionik, suorganizator i predavač.

Objavio je 78 znanstvenih i stručnih radova iz područja kardiologije: dvanaest radova je publicirano u časopisima koji su indeksirani u Current Contentsu, dva rada publicirana u časopisima koji su indeksirani u Science Citation. Autor je i urednik jedne knjige i četiri poglavlja u nastavnim knjigama.

Bio je voditelj dva, a suradnik u tri projekta financiranih od strane Ministarstva znanosti obrazovanja i športa RH i suradnik u tri međunarodna projekta. Bio je mentor tri doktorske disertacije i komentor još dvije.

Od 1990. član je Hrvatskog liječničkog zbora, od 1994. član Hrvatske liječničke komore i član Hrvatskog kardiološkog društva, od 1996. član radne skupina hrvatskog kardiološkog društva za intervencijsku kardiologiju i radne grupe za aritmije. Od 2004. član je Europskog društva za aterosklerozu (*Fellow European Society of Atherosclerosis*), od 2007. član europskog kardiološkog društva (*Fellow European Society of Cardiology*), a od 2008. predsjednik Nadzornog odbora Hrvatskog kardiološkog društva. Od 2008. predsjednik je radne skupine Hrvatskog kardiološkog društva za bolesti srčanih zalistaka.

PROF. DR. SC. IVICA MIHALJEVIĆ

Prof. dr. sc. Ivica Mihaljević rođen je 27. 12. 1958. u Osijeku. Medicinski fakultet završio je 1983., a liječnički staž odradio je u Općoj bolnici Osijek i Domu zdravlja Osijek. Državni stručni ispit položio je u Medicinskom centru Osijek 1985. Kao liječnik opće medicine radio je u Stanici hitne medicinske pomoći Osijek (1986 - 1989). Nuklearnu medicinu specijalizirao je u Općoj bolnici Osijek, Kliničkom bolničkom centru Zagreb i Kliničkoj bolnici Sestre milosrdnice u Zagrebu (1989 - 1992). Specijalistički ispit iz nuklearne medicine položio je 1992. pred komisijom Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi RH u Zagrebu.

Od 1992. radi kao liječnik specijalist nuklearne medicine u Kliničkom zavodu za nuklearnu medicinu i zaštitu od zračenja KBC-a Osijek. Bio je voditelj Odsjeka za bolesti štitnjače, te voditelj Odjela za nuklearnu medicinu i zaštitu od zračenja Kliničke bolnice Osijek (2005 - 2009). Od 2011. voditelj je Odjela za bolesti štitnjače, a od 2009., s kraćim prekidom, predstojnik Kliničkog zavoda za

nuklearnu medicinu i zaštitu od zračenja KBC-a Osijek. Bio je pomoćnik ravnatelja za kvalitetu zdravstvene zaštite i nadzor Kliničke bolnice Osijek i KBC-a Osijek (2004 - 2006 i 2008 - 2010), od 2005. do 2014. član, a od 2016. predsjednik Stručnog vijeća KBC-a Osijek.

Predsjednik je Katedre za patofiziologiju i nuklearnu medicinu (2006 - 2008), predsjednik Katedre za nuklearnu medicinu (2008 - 2015), a od 2015. predsjednik je Katedre za nuklearnu medicinu i onkologiju Medicinskog fakulteta Osijek. Od 2006. član je Fakultetskog vijeća, prodekan za suradnju s nastavnim bazama (2018 - 2021) a od 2021. dekan je Medicinskog fakulteta Osijek Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku.

Pohađao je Poslijediplomski znanstveni studij Nuklearna medicina na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1989 - 1991), a 2003. završio je Poslijediplomski doktorski studij Biomedicina i zdravstvo na Medicinskom fakultetu Osijek. Doktorsku disertaciju u području biomedicine i zdravstva iz znanstvenog polja kliničke medicinske znanosti pod nazivom Epidemiologija karcinoma štitnjače u

istočnoj Hrvatskoj obranio je 2005. na Medicinskom fakultetu Osijek (mentor akademik Zvonko Kusić).

Kao nastavnik predavao je u Medicinskoj školi Školskog centra "Ruđer Bošković" u Osijeku (1986 - 1989). Vanjski suradnik na studiju medicine u Katedri za patofiziologiju i nuklearnu medicinu dislociranog studija medicine Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu bio je 1997. te na Medicinskom fakultetu Osijek (1998 - 2004). U naslovno suradničko zvanje asistenta na Katedri za patofiziologiju i nuklearnu medicinu izabran je 2004. Na istoj katedri, u znanstvenog suradnika u znanstvenom području biomedicine i zdravstva, polje kliničke medicinske znanosti i u znanstveno-nastavno zvanje i radno mjesto docenta, izabran je 2006. Na Katedri za nuklearnu medicinu Medicinskog fakulteta Osijek, u višeg znanstvenog suradnika i izvanrednog profesora izabran je 2009., u znanstvenog savjetnika 2011. te za redovitog profesora 2013. Za redovitog profesora u trajnom izboru na Katedri za nuklearnu medicinu i onkologiju izabran je 2018.

Područje rada i znanstvenog-stručnog interesa mu je nuklearna medicina, a uže područje etiologija, dijagnostika, liječenje i prevencija bolesti štitnjače, osobito malignih tumora štitnjače. Osnivač je i dugogodišnji predstojnik Kliničkog zavoda za nuklearnu medicinu i zaštitu od zračenja KBC-a Osijek, te osnivač i predsjednik Katedre za nuklearnu medicinu i onkologiju Medicinskog fakulteta Osijek.

Istraživač je u brojnim znanstvenim, stručnim i razvojnim projektima, međunarodnim kliničkim ispitivanjima, te mentor specijalizantima i doktorandima. Sudjelovao je na brojnim međunarodnim i domaćim kongresima, simpozijima, inozemnim studijskim putovanjima, te na velikom broju stručnih sastanaka. Završio je više međunarodnih tečajeva stalnog medicinskog usavršavanja liječnika. Predsjedatelj je i pozvani predavač brojnih tematskih sjednica, predsjednik i član organizacijskih, znanstvenih i počasnih odbora međunarodnih kongresa i simpozija te drugih znanstveno-stručnih skupova.

Usavršavao se u više priznatih znanstvenih i zdravstvenih ustanova u Europi i Sjedinjenim američkim državama: Wake Forest University, Winston Salem, North Carolina, USA (2004.); Landeskrankenhaus - University Clinic Graz, Austria (2005.); European Association of Nuclear Medicine (EANM) Educational Facility and European School of Nuclear Medicine (ESNM), Vienna, Austria (2007.); Ioannina University School of Medicine, Greece (2007.); Prague University School of Medicine, Czech Republic (2008.); Department of Nuclear Medicine and Endocrinology and

PET/CT - Center Landeskrankenhaus Klagenfurt, Austria (2009.); Jagiellonian University Krakow, Poland (2011.); Gustave Roussy Institute of Oncology, Villejuif, Paris, France (2012.).

Publicirao više od 270 znanstvenih i stručnih radova, preko 40 indeksiranih u "Web of Science" (CC/SCI) i citiranih preko 490 puta (Google scholar). Autor je u sveučilišnim udžbenicima i knjigama iz nuklearne medicine.

Dobitnik je znanstvenih i stručnih nagrada u zemlji i inozemstvu (Award and recognition from the World Association of Radiopharmaceutical Therapy, Bucharest, Romania 2014 za najbolji rad iz radionuklidne terapije, Odličje Hrvatskog liječničkog zbora Ladislav Rakovac za postignute rezultate u razvoju zdravstva, medicinske misli i znanosti i posebno za djelotvoran rad u Zboru, Zagreb 2022.), odlikovanja (Odlukom predsjednika Republike Hrvatske 1994. odlikovan Spomenicom Domovinskog rata 1990.- 1992. za sudjelovanje kao dragovoljca u Domovinskom ratu, Odlukom predsjednika Republike Hrvatske 1997. odlikovan Redom hrvatskog trolista za osobite zasluge za Republiku Hrvatsku stečene u ratu), te više drugih priznanja.

Član je znanstvenih i stručnih društava u zemlji i inozemstvu (European Association of Nuclear Medicine, World Association of Radiopharmaceutical and Molecular Therapy, European Federation of Societies for Ultrasound in Medicine and Biology). Dopredsjednik je Hrvatskog društva za nuklearnu medicinu i tajnik Hrvatskog društva za štitnjaču Hrvatskog liječničkog zbora. Od 2016. godine redoviti je član Hrvatske akademije medicinskih znanosti i dopredsjednik Podružnice Osijek, a od 2021. član je Znanstvenog vijeća za antropologijska istraživanja Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Član je Savjetodavnog tijela za provedbu reforme zdravstva Ministarstva zdravstva RH. U Ministarstvu zdravstva član je Nacionalnog povjerenstva za specijalističko usavršavanje doktora medicine, Stručnog povjerenstva za nuklearnu medicinu i ispitne komisije, te recenzent referentnih centara. Bio je član Povjerenstva Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi za definiranje i izradu akreditacijskih standarda bolničkog zdravstvenog sustava. Član je Savjeta za zdravlje Osječko-baranjske županije, a bio je predsjednik Odbora za zdravstvo i socijalnu skrb Euro-regionalne suradnje Dunav-Drava-Sava, zamjenik predsjednika Odbora za zdravstvo i socijalnu skrb Osječko-baranjske županije, član Odbora za prosvjetu, kulturu i znanost te dožupan Osječko-baranjske županije.